

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U POŽEGI
Sv. Florijana 2, POŽEGA

Poslovni broj: Pr-45/2025-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E P R E S U D A

Općinski sud u Požegi po sutkinji ovoga suda Meliti novak u parničnom predmetu tužiteljice Marine Belaj Đokić iz Kutjeva, Augusta Šenoe 3, OIB:77703661930, zastupana po punomoćniku Milanu Piperu, odvjetniku u Požegi, protiv tuženika Kutjevo d.d., Kutjevo, Kralja Tomislava 1, OIB:21918659912, zastupan po Danijeli Franjetić-Medilović, dipl.iur., radi utvrđenja nedopuštenosti otkaza, 11.svibanj 2026., nakon održane i dovršene glavne javne rasprave u nazočnosti tužiteljice i punomoćnika stranaka, 28.svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

Tužiteljica Marina Belaj Đokić iz Kutjeva, Augusta Šenoe 3, OIB:77703661930, odbija se s tužbom i tužbenim zahtjevom koji glasi:

I Utvrđuje se da Odluka o redovitom otkazu ugovora o radu uvjetovanog skrivljenim ponašanjem radnika broj: 1/1-20/2025 od 14. studenog 2025. nije dopuštena i da radni odnos tužiteljice Marine Belaj Đokić iz Kutjeva, Augusta Šenoe 3, OIB: 77703661930 nije prestao sa danom isteka otkaznog roka. Nalaže se tuženiku KUTJEVO d.d. iz Kutjeva, K. Tomislava 1, OIB: 21918659912 da tužiteljicu Marinu Belaj Đokić iz Kutjeva, Augusta Šenoe 3, OIB:77703661930 vrati na poslove radnog mjesta radnika na liniji punjenja vina u integrativnoj radnoj jedinici za zapošljavanje osoba s invaliditetom, a u roku od 8 dana,

II Nalaže se tuženiku KUTJEVO d.d. iz Kutjeva, K. Tomislava 1., OIB: 21918659912 da tužiteljici plati naknade plaće u mjesečnom bruto iznosima od 1.344,26 € počev od dana prestanka radnog odnosa pa do vraćanja tužiteljice na posao sa zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je objavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a koja teče od 15-og u mjesecu za prethodni mjesec pa do isplate. a u roku od 8 dana.

III Nalaže se tuženiku da tužiteljici naknadi troškove parničnog postupka, a u roku od 8 dana."

Obrazloženje

1. Tužiteljica Marina Belaj Đokić podnijela je tužbu protiv tuženika Kutjevo d.d. radi utvrđenja nedopuštenosti otkaza. U tužbi navodi da je kod tuženika bila zaposlena temeljem Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 05. rujna 2024. godine na poslovima radnog mjesta „Radnik na liniji punjenja vina u integrativnoj radnoj jedinici za zapošljavanje invalida“. Tužiteljica je u radnom odnosu kod tuženika provela neprekidno 34 godine. Odlukom o redovitom otkazu ugovora o radu uvjetovanog skrivljenim ponašanjem radnika broj: 1/1-20/2025 od 14. studenog 2025. tuženik je tužiteljici otkazao Ugovor o radu od 5. rujna 2024. iz razloga što je dana 18. rujna 2025. verbalno napala i vrijeđala radnicu Anitu Tomašević na liniji punjenja vina. Pobijanom odlukom o otkazu ugovora o radu određeno je da radni odnos tužiteljice prestaje istekom otkaznog roka od dva mjeseca i 2 tjedna, te da tužiteljica za vrijeme otkaznog roka ne mora dolaziti na posao. Tužiteljica je protiv Odluke o otkazu podnijela Žalbu (zahtjev za zaštitu prava) dana 26. studenog 2025. o kojoj se tuženik nije očitovao.

1.1. Tužiteljica navodi da je njezina reakcija u verbalnom sukobu sa radnicom Anitom Tomašević moguće neprihvatljiva, no smatra da se ne radi o povredi radne obveze koja bi bila dostatna za otkaz ugovora o radu i prestanak radnog odnosa kod tuženika nakon 34 godine neprekidnog rada. Pozivanje tuženika na tri upozorenja upućena tužiteljici u razdoblju rada od 18 godina nisu argument kojim bi tuženik opravdao zakonsku obvezu iz članka 119. Zakona o radu i to ne samo zbog dugog vremenskog razdoblja. Navodeći upozorenja od 10.12.2007. godine, 16.8.2023. i 16.1.2024. tuženik u obrazloženju pobijane odluke navodi da je tužiteljica upozoravana da ukoliko poćini istu ili neku drugu povredu radne dućnosti da će joj otkazati ugovor o radu. Odredbom ćlanka 119. st.1. Zakona o radu propisana je obveza poslodavca da radnika pisano upozori na obvezu iz radnog odnosa ukazujući mu mogućnost otkaza u slučaju nastavka povrede te obveze. Dakle, zakon ne poznaje upozorenje za neke druge povrede radne dućnosti već upozorenje za nastavak povrede te obveze. Navedeno znaći da je tuženik kao poslodavac bio dućan upozoriti tućiteljicu da ukoliko nastavi verbalni sukob sa radnicom Anitom Tomašević da će joj ugovor o radu biti otkazan i tek tada bi bila ispunjena zakonska obveza iz ćlanka 119. st.1. Zakona o radu. Nadalje, tućiteljica drći nućnim ukazati na ćinjenicu da je Ugovor o radu, a koji je otkazan pobijanom odlukom, sklopila 05. rujna 2024. za obavljanje poslova: „Radnik na liniji punjenja vina u integrativnoj radnoj jedinici za zapošljavanje osoba s invaliditetom“. Dakle, za vrijeme egzistiranja ugovora o radu koji je otkazan tućiteljica nije poćinila bilo kakvu povredu obveze iz radnog odnosa, a na koju bi ju tućenik pisano upozorio da ukoliko nastavi povredu, te obveze da će joj otkazati ugovor o radu. Konaćno u toćki 1. pobijane Odluke, tućenik svjesno nezakonito manipulira kada navodi da je tućiteljica zaposlena na radnom mjestu radnice na liniji punjenja vina i da joj otkazuje radni odnos na neodrećeno vrijeme i Ugovor o radu sklopljen 5. rujna 2024. godine. U prvom redu, radni odnos se ne otkazuje već se otkazuje Ugovor o radu, a posljedica otkaza ugovora je prestanak radnog odnosa. Nadalje, radno mjesto tućiteljice je netoćno navedeno da bi se izbjegla neprijeporna ćinjenica da se radi o radnici s priznatim invaliditetom, a što

nužno dovodi do posebnih standarda prilikom donošenja odluke o prestanku rada. Dakle, tužiteljica je u protekle 34 godine rada kod tuženika potrošena do te mjere, da joj je od strane samog tuženika priznat status osobe s invaliditetom, a verbalni sukob s drugom radnicom bez posljedica za proces rada nije niti može biti opravdanim razlogom za donošenjem odluke o otkazu ugovora o radu. Tužiteljica je u protekle 34 godine savjesno izvršavala svoje radne obveze i nikada nije upozoravana na bilo kakve povrede obveza vezanih za izvršavanje zadanih poslova.

1.2. Imajući u vidu naprijed navedene činjenice, tužiteljica smatra da ne postoje opravdani i zakonom predviđeni razlozi za donošenje Odluke o redovitom otkazu ugovora o radu uvjetovanom ponašanjem radnika, te predlaže sudu da nakon provedenog postupka donese presudu kojom će utvrditi da Odluka o redovitom otkazu ugovora o radu uvjetovanog skrivljenim ponašanjem radnika broj: 1/1-20/2025 od 14. studenog 2025. nije dopuštena i da radni odnos tužiteljice nije prestao s danom isteka otkaznog roka te naložiti tuženiku da tužiteljicu vrati na poslove radnog mjesta radnika na liniji punjenja vina u integrativnoj radnoj jedinici za zapošljavanje osoba s invaliditetom i da tužiteljici plati naknade plaće u mjesečnom bruto iznosima od € počev od dana prestanka radnog odnosa pa do vraćanja tužiteljice na posao s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da je istina da je tuženik dana 14. studenog 2025. donio Odluku o redovitom otkazu ugovora o radu uvjetovanog skrivljenim ponašanjem radnice/tužiteljice, da joj ugovor o radu prestaje istekom otkaznog roka u trajanju od dva mjeseca i dva tjedna, a koji počinje teći od dana dostave Odluke, da je za vrijeme trajanja otkaznog roka oslobođena obveze rada te da nema pravo na otpremninu. Tužiteljica na spomenutu Odluku o otkazu ugovora o radu nije uložila zahtjev za zaštitu prava radnika sukladno čl. 133 st 1 Zakona o radu ("Narodne novine" broj 93/14, 127/17, 98/19, 151/22, 46/23 i 64/23) tako da se na isti tuženik nije niti mogao očitovati. Tužiteljica je tuženiku dostavila pravni lijek koji se ne primjenjuje u konkretnom slučaju i u kojem samo navodi kako joj Odluka tuženika nije prihvatljiva te da se s istom ne slaže. Nije navela niti jedan razlog zbog kojeg bi Odluka tuženika eventualno bila nezakonita, neutemeljena ili nedopuštena.

2.1. U disciplinskom postupku koji je proveden nad tužiteljicom prije otkazivanja ugovora o radu zbog skrivljenog ponašanja, svoje izjave su dali i 3 radnika koji su zaposleni kod Tuženika na liniji punjenja vina i to: Anita Tomašević, Previšić Josip i Snježana Ketović koji su svi izjavili da tužiteljica konstantno ulazi u sukobe s drugim radnim kolegama, a što negativno utječe na međuljudske odnose u kolektivu, ali i na sam odnos prema radu i postavljenim radnim zadacima. Prije donošenja konačne odluke, tuženik se sukladno čl. 150 Zakona o radu ("Narodne novine" broj 93/14, 127/17, 98/19, 151/22, 46/23 i 64/23) posavjetovao sa Radničkim vijećem te dostavio svu potrebnu dokumentaciju. Obzirom da je Radničkom vijeću bilo poznato da je tužiteljica i ranije dolazila u sukobe s kolegama na radnom mjestu, na sjednici održanoj dana 13. studenog 2025.g. donose odluku kojom su se pozitivno očitovali o namjeri tuženika. Obzirom da je tuženik nakon svega u potpunosti izgubio povjerenje u tužiteljicu te da više ne postoje uvjeti da se radni odnos i dalje nastavi, bilo na radnom

mjestu radnika na liniji punjenja vina ili nekom drugom radnom mjestu, tuženik je donio Odluku o otkazu ugovora o radu.

2.2. Tuženik ističe da je i ranije imao opravdane razloge da tužiteljici otkáže radni odnos i ugovor o radu i to ne samo zbog skrivljenog ponašanja nego i zbog teške povrede odredaba iz radnog odnosa, ali to nije učinio jer je poklonio vjeru tužiteljici da će popraviti svoje ponašanje na radnom mjestu odnosno, da više neće ponoviti iste ili slične povrede iz radnog odnosa. Tužiteljica je od samog početka zasnivanja radnog odnosa kod tuženika zbog učestalog kršenja obveza iz radnog odnosa premješтана na druga radna mjesta te su joj je izdani Upozorenje od 10.12.2007. br. 1/1-81/07 kojim se upozorava na obvezu ispunjenja obveza iz radnog odnosa i mogućnost raskida ugovora o radu i izvanrednog otkaza ugovora o radu zbog teške povrede radne dužnosti počinjene na radu. Naime, u provedenom disciplinskom postupku je utvrđeno da je tužiteljica, tada zaposlena na poslovima radnog mjesta knjigovođe, izvršila krađu novca u vrijednosti od 100,00 kuna u vlasništvu radne kolegice. Tužiteljica je povredu priznala, a navodi iz prijave potvrđeni su i policijskim zapisnikom od 5.prosinca 2007. i iskazom oštećene radnice. Iako je u ovom slučaju povreda radne dužnosti imala obilježja kaznenog djela i tuženik je imao opravdane razloge da joj izvanredno otkáže radni odnos i ugovor o radu, tuženik je uzeo u obzir socijalne uvjete tužiteljice te joj za navedenu povredu radne dužnosti uputio samo Upozorenje i ponudio novi ugovor o radu za poslove radnog mjesta vinogradar u sklopu PJ Vinogradarstvo i vinarstvo, a koji je tužiteljica prihvatila.

2.3. Zbog učestalih sukoba s nadređenim osobama i radnim kolegama u vinogradu, tužiteljica je tijekom 2016.g. premješтана na poslove u sklopu linije za punjenje vina i to u početku kao pomoćni radnik, a kasnije kao radnik na liniji punjenja vina na kojim poslovima je ostala sve do prekida radnog odnosa kod tuženika. Međutim, neprimjeren način komunikacije s radnim kolegama i nadređenim osobama na radnom mjestu od strane tužiteljice su se nastavili, a što su neposredno nadređeni rješavali kroz usmena upozorenja. Drugo upozorenje na izvršavanje obveza iz ugovora o radu i radnog odnosa tužiteljica je dobila dana 16.kolovoza 2023.g. i to zbog nepoštivanja odluke o korištenju godišnjeg odmora i neopravdanog izostanka s posla.

2.4. Treće Upozorenje tužiteljica je dobila dana 16.siječnja 2024. i to zbog nepoštivanja odredbi ugovora o radu i Kodeksa poslovnog ponašanja za radnike Kutjeva d.d. jer je za vrijeme radnog vremena opušak od cigarete bacila u koš za otpatke zbog čega je došlo do zapaljenja istog, a kojim postupkom je tuženiku prouzročila materijalnu štetu koja je mogla imati znatno veće posljedice u slučaju da tehnolog na liniji punjenja vina nije pravovremeno reagirao i ugasio požar.

2.5. Iako je tužiteljica većinu svog radnog vijeka provela kao radnik na liniji punjenja vina, Zakon o radu upozorenje ne veže za radno mjesto, nego uz osobu radnika. Tuženik navodi da promjena posla ne utječe na odluku poslodavca, a kontinuitet radnog odnosa upravo i omogućava davanje upozorenja. Tijekom svih ovih godina, tužiteljica niti jedno usmeno ili pismeno upozorenje koje joj je izrečeno od strane tuženika nije shvatila ozbiljno te je nastavila s kršenjem radnih obveza. Nadalje, tuženik smatra krajnje nekorektnim od strane tužiteljice što se u tužbi poziva na status osobe

s invaliditetom jer su pravni učinci otkaza ugovora o radu nastali zbog njenog skrivljenog ponašanja, a nikako ne zbog same invalidnosti ili zdravstvenog ograničenja tužiteljice za obavljanje određenih vrsta poslova. Tužiteljica je za vrijeme radnog odnosa kod tuženika upravo zbog svoje invalidnosti, a koja nema nikakve veze s radom niti je proizašla iz radnog odnosa kod tuženika, bila oslobođena određenih radnih operacija. Tuženik u sklopu svoga poslovanja ima ustrojenu integrativnu radnu jedinicu za zapošljavanje osoba s invaliditetom te je svako radno mjesto na kojemu su zaposlene osobe s invaliditetom fizički, tehnički i organizacijski prilagođeno radniku. S obzirom na činjenicu da su nastupile okolnosti zbog kojih više nije bilo razumno za očekivati od stranka u ovom postupku da nastave izvršavati međusobna prava i obveze iz ugovora o radu zbog kojih, uz uvažavanje svih okolnosti i interesa obiju strana nastavak radnog odnosa nije bio moguć, tuženik je donio odluku o otkazu ugovor o radu tužiteljici zbog skrivljenog ponašanja s kojom odlukom se suglasilo i Radničko vijeće tuženika.

2.6. Tužiteljica je sukladno članku 4. ugovora o radu upoznata sa svim općim aktima poslodavca kojima su uređeni radni odnosi i s radnim procedurama i pravilima rada važećim kod poslodavca pa tako i s odredbama Kodeksa poslovnog ponašanja za radnike Kutjeva d.d. u kojem je u čl. 7. između ostalog navedeno kako tuženik očekuje od svojih radnika primjereno i profesionalno ponašanje tijekom izvršavanja radnih obveza i provođenja aktivnosti na poslu. Neprofesionalan odnos prema radu i neprimjereno ponašanje prema drugim radnicima na poslu, verbalna ili fizička agresivnost i slični oblici ponašanja, nisu dopušteni na radnom mjestu niti u radnom okruženju. U međusobnoj komunikaciji i odnosima s drugim radnicima u radnoj sredini te prema svim ostalima s kojima dolaze u kontakt u izvršavanju svojih radnih obveza, radnici Društva su dužni odnositi se s poštovanjem, poštujući osobni integritet i dostojanstvo svakog radnika i građanina, slijedeći načela objektivnosti, nepristranosti, korektnosti, dijaloga, tolerancije i uzajamnog poštivanja. Radnicima društva nije dopušten privatni niti javni govor mržnje, agresivnosti, neprimjerenog izražavanja i korištenja vulgarnih riječi i/ili distribuiranje bilo kakvog materijala i poruka s takvim sadržajima. U radnom okruženju i na radnom mjestu nije dopušteno nije dopušteno ponašanje kojim bi jedan ili više radnika sustavno ponižavali i zlostavljali drugog radnika radi ugrožavanja njegove časti, dostojanstva i ugleda i s namjerom da se ukloni iz struke ili radnog mjesta. Isto vrijedi i za nadređene osobe na svim razinama upravljanja.

2.7. Tuženik navodi da je zbog svega navedenog u potpunosti izgubio povjerenje u tužiteljicu, a zbog čega nastavak radnog odnosa kod tuženika više nije bio moguć jer je tužiteljica počinila povredu radne dužnosti koja joj se stavlja na teret te tuženik više nije imao povjerenja u njezin daljnji rad i nije bilo uvjeta da se radni odnos i dalje nastavi. Slijedom iznesenog tuženik predlaže da sud odbije tužiteljicu s tužbom i tužbenim zahtjevom i obveže je na snošenje troškova parničnog postupka.

3. Podneskom od 9.ožujka 2026. tužiteljica je precizirala tužbeni zahtjev tako da u točki I. tužbenog zahtjeva umjesto riječi „ nije prestao sa danom isteka otkaznog roka“ sada stoji: „ nije prestao da danom 02. veljače 2026.godine“, te u točki III. tužbenog zahtjeva umjesto: „ plati naknade plaće u mjesečnom bruto iznosu od €“ sada

stoji: „plati naknade plaća u mjesečnim bruto iznosima od 1.344,26 €“. Također navodi da je tužiteljica je u neprekidnom radnom odnosu kod tuženika provela 34 godine, a upozorenja koja su upućena tužiteljici, datiraju u vremenskom razdoblju od 18 godina i ne mogu se smatrati relevantnim u smislu ispunjenja zakonske obveze iz članka 119. Zakona o radu. Osim toga ističe da obveza ranijeg upozoravanja iz članka 119. Zakona o radu podrazumijeva istovjetnost povrede jer se radnik upozorava da ako nastavi sa svojim radnjama da će mu biti otkazan ugovor o radu. Tužiteljica nije postupila suprotno niti jednom priloženom upozorenju jer nakon upozorenja nije neopravdano izostala s posla (iako je imala opravdan razlog) niti je nakon upozorenja bacila čik od cigarete izvan predviđenog prostora i sl.. Dakle, tužiteljica nikada nije upozoravana za neprimjereno verbalno ponašanje prema drugim radnicima, a da je i da je nastavila sa takvim ponašanjem, tada bi doista bili ispunjeni zakonski uvjeti iz članka 119. Zakona o radu. Prikupljanjem naknadnih izjava radnika pod utjecajem poslodavca, ne može se sanirati zakonski uvjet upozorenja o istoj ili istovrsnoj povredi radne obveze, kada te povrede nisu iste, niti su istovrsne. Ističe da se pri donošenju odluke o otkazu i u postupku savjetovanja sa radničkim vijećem nije uopće vodilo računa o stvarnoj težini povrede, dužini neprekidnog rada kod poslodavca i što je najvažnije da se radi o osobi s priznatim invaliditetom koja radi u integrativnoj radnoj jedinici za zapošljavanje osoba s invaliditetom. Ističe da citiranje odredbi Etičkog kodeksa od strane tuženika samo po sebi svjedoči o nedopuštenosti predmetne odluke o otkazu jer u odgovoru na tužbu tuženik citira kodeks i navodi: „U radnom okruženju i na radnom mjestu nije dopušteno ponašanje kojim bi jedan ili više radnika sustavno ponižavali i zlostavljali drugog radnika radi ugrožavanja njegove časti, dostojanstva i ugleda i s namjerom da se ukloni iz struke ili radnog mjesta“. Dakle, neprimjereno ponašanje dana 18.rujna 2025. tužiteljice prema Aniti Tomašević je neprimjereno ponašanje toga dana nije, niti može biti sustavno, kako to propisuje Etički kodeks. Da je tužiteljica upozorena da prestane sa svojim neprimjerenim ponašanjem prema Aniti Tomašević i da se ogлуšila na upozorenje tada bi bili ispunjeni uvjeti iz članka 119. Zakona o radu i uvjeti predviđeni Etičkim kodeksom Kutjeva d.d.

4. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u Odluku o redovitome otkazu ugovora o radu uvjetovanim skrivljenim ponašanjem radnika od 14.studenog 2025., u žalbu tužiteljice od 26.studenog 2025., u ugovor o radu od 5.rujna 2024., u zapisnike o primanju izjava radnika Anite Tomašević, Josipa Previšića i Snježane Ketović od 23.rujna 2025., očitovanje radničkog vijeća o namjeri redovitog otkazivanja ugovora o radu od 13.studenog 2025., upozorenje tužiteljici od 10.prosinca 2007., ugovor o radu od 5.ruujna 2025., aneks ugovora o radu od 12.srpnja 2019., ugovor o radu od 9.srpnaj 2018., 12.ožujka 2018., 12.prosinca 2017., 18.kolvoozha 2017., 19.svibnja 2017., 16.ožujka 2017., 24.veljače 2017., 27.siječnja 2017., 8.prosinca 2016., 21.listopada 2016., upozorenje na izvršavanje obveza iz ugovora o radu od 16.kolovoza 2023. i 16.siječnja 2024., u etički kodeks radnika Kutjeva d.d. iz prosinca 2016., u IP1 obrasce plaća za mjesece listopad, rujan i kolovoz 2025., saslušao je svjedoke Andrijanu Mičević, Ognjena Hruškara, Stjepana Adžića, i Dinka Ridera, saslušao je tužiteljicu u svrhu dokazivanja, te je izvršio uvid u sve priloge i podneske u spisu.

5. Nakon ovako provedenog dokaznog postupka uz savjesnu i brižljivu ocjenu svakog dokaza posebno i svih dokaza zajedno sud je nedvojbeno utvrdio da tužba i tužbeni zahtjev tužiteljice nisu osnovani.

6. Provedenim postupkom nedvojbeno je utvrđeno da je tužiteljici ugovor o radu otkazan Odlukom o redovitom otkazu ugovora o radu uvjetovanim skrivljenim ponašanjem radnika od 14.studenog 2025., zbog neprimjerenog ponašanja na radnom mjestu, odnosno jer je 18.rujna 2025. verbalno napala i vrijeđala radnu kolegicu Anitu Tomašević. Također je nesporno da je tuženik za tužiteljicu ranije donosio pisana upozorenja na obveze iz radnog odnosa s mogućnošću otkaza ugovora o radu u slučaju nastavka kršenja ili neizvršavanja obveza iz ugovora o radu ili ponovljene povrede istih ili sličnih obveza i to 10.prosinca 2007.(zbog krađe novca u iznosu od 100,00 kuna), 16.kolovoza 2023. (jer se nije vratila na posao u skladu s rješenjem o korištenju godišnjeg odmora), 16.siječnja 2024. (zbog bacanja opuška od cigarete u koš za smeće).Također je nesporno da je prije donošenja odluke o otkazu poslodavac zatražio i dobio suglasnost radničkog vijeća za donošenje takve odluke te je prije donošenja odluke pozvao tužiteljicu na iznošenje obrane.

7. Svjedok Stjepan Adžić iskazao je da je on tehnolog na liniji punjenja i bio je nadređen tužiteljici te nije bio prisutan događajima u rujnu 2025. ali je osobno s tužiteljicom imao neugodna iskustva jer se ona prema njemu nije ophodila kao prema nadređenom. Nazivala ga je pogrdnim imenima kao "balo balavi". Od 2019. zaposlen je kao tehnolog, a tužiteljica je došla prije njega , ali jedno vrijeme nije radila jer je bila na bolovanju. Od kada je on tamo zna da su svi zaposleni imali nekakvih problema s tužiteljicom i svi su zbog nje oplakali. Više puta joj je govorio da ih izvan posla ne treba niti pozdraviti, ali da na poslu treba biti red i rad i da svi trebaju surađivati. Uvijek je pokušavao nekako mirnim putem riješiti te nesuglasice pogotovo uzimajući u obzir da je tužiteljica puno starija od njega, da mu po godinama može biti majka te da je s njezinim sinom igrao nogomet. Iskazao je da tužiteljica kao radnik nije maksimalno odrađivala svoj posao, ovisno o tome na koje radno mjesto je bila raspoređena. Neugodne situacije s tužiteljicom nisu bile svakodnevne i obično nakon što bi se nešto takvo dogodilo jedno bi vrijeme bio mir, tužiteljica bi se ispričavala i donijela čokoladu a onda opet ispočetka.

8. Svjedok Ognjen Hruškar iskazao je da je u rujnu prošle godine, kada je većina radnika bila u berbi grožđa, njih 3 ili 4 je bilo na liniji punjenja jer su imali poštedu te su ga obavijestili da je došlo neprimjerenog ponašanja prema Aniti Tomašević, odnosno do vrijeđanja od strane tužiteljice što je Anitu Tomašević jako pogodilo, bila je u lošem psihičkom stanju, plakala je, a o tome su ga obavijestili drugi radnici ,a ne ona. Iskazao je da se tužiteljica već duži niz godina neprimjerenom ponašala prema ostalim radnicima ali je on to uglavnom pokušao zagladiti između njih jer Marinu zna još iz škole, zna da je razvedena, da ima dvoje djece, da je invalid zaposlena u integrativnoj jedinici za zapošljavanje invalida, imala je operaciju kuka te su zbog svega toga sve pokušali riješiti mirnim putem i nisu joj davali pismenu opomenu. Ovaj događaj je zapravo bila kap koja je prelila čašu. Svjedok je glavni tehnolog na liniji punjenja vina koja se sastoji od 10 strojeva i taj posao se mora obaviti na vrijeme i u rokovima te je jako važno da svi zaposleni surađuju i u dobrim su odnosima. Međutim s tužiteljicom su inače imali

problema i prilikom rada i u međuljudskim odnosima, te ona stvara negativnu atmosferu i svi oko nje su nezadovoljni u ovih 9 godina od kada ona radi na toj liniji. Pokušavao je sve to nekako držati pod kontrolom i rješavati te probleme, ali ima s jedne strane nju, a sa druge strane još 15 radnika. Ne zna točno koliko je puta razgovarao s tužiteljicom zbog njenog neprimjerenog ponašanja, ali bilo je više puta, nekada na radnom mjestu, a nekada bi je pozvao u kancelariju. Uvijek bi se ispričala, obećala da će se popraviti i biti bolja međutim nije baš bilo tako. Misli da bi u slučaju da se tužiteljica vrati na radno mjesto situacija s njom bila još teža jer je i dosada ona smatrala da je zbog toga što je u integrativnoj jedinici zaštićena i da može što hoće, a uvijek su je štedjeli.

9. Svjedok Dinko Rider iskazao je da je kod tuženika zaposlen na zatvaranju kutija te je radio na radnom mjestu pokraj tužiteljice. Poznato mu je iz kojeg razloga je tužiteljici otkazan ugovor o radu, ali nije bio prisutan događajima zbog kojih je tužiteljici uslijedio otkaz. Toga dana je radio u vinogradu. Čuo je da je tužiteljica bila u sukobu s nekim radnicima, ali nije vidio jer postoji djelomična pregrada između njegovog radnog mjesta i linije vina. Zna da je tužiteljica s nekim radnicima u dobrim odnosima, a s nekima nije tako da s ovima s kojima nije u dobrim odnosima ne razgovara, a čuo je da je s nekima dolazila u sukobe. Bila je na razgovorima sa šefovima i upozoravana zbog tih sukoba. Misli da sukobi nisu utjecali na rad jer bi se to uvijek na kraju riješilo. Tužiteljica je obavljala svoj posao i zna da ga je voljela raditi. Radnici su mu se žalili na način na koji tužiteljica razgovara s njima. Stekao je dojam da neki radnici izbjegavaju raditi s tužiteljicom kako ne bi dolazilo do sukoba. Punomoćnici tuženika je poslao SMS poruku u kojoj ju je molio da se tužiteljici da još jedna šansa jer joj je potreban posao i da će teško naći drugi i da ju je više puta upozoravao da će dobiti otkaz ako se bude tako ponašala.

10. Svjedokinja Andrijana Mičević, predsjednica radničkog vijeća te predsjednica sindikata u Kutjevu d.d. iskazala je da ju je poslodavac obavijestio da je došlo do neprimjerenog ponašanja radnice Marine Belaj Đokić prema Aniti Tomašević i tada su pozvani svjedoci Josip Previšić i Snježana Ketović, Anita Tomašević i Marina Belaj Đokić radi davanja izjava te je bila prisutna davanju izjava. Iz izjava svjedoka i same Anite Tomašević utvrđeno je neprimjereno ponašanje Marine Belaj Đokić prema Aniti Tomašević koja nije bila prisutna davanju tih izjava jer je bila na bolovanju. Kontaktirala je sindikalnu povjerenicu koju je obavijestila o tome što se dogodilo i koja se složila s time da, obzirom na to da je Marina Belaj Đokić već ranijih godina bila upozoravana zbog svog neprimjerenog ponašanja, doduše zbog nekih drugih razloga, ali već obzirom na postojanje kontinuiteta takvog njezinog ponašanja trebalo bi joj otkazati ugovor o radu. Po povratku s bolovanja Marine Belaj Đokić uzeta je i njezina izjava. Ona je tada rekla da obzirom na svoje znanje i iskustvo ima mogućnost da uputi druge radnike u posao, da nije u sukobu sa ostalim radnicima, da je točno da se ranije dogodila krađa da je došlo do zapaljenja koša zbog bačenog opuška, da je neopravdano nije došla na posao, ali da drugih sukoba s radnicima nema, ali da će ubuduće promijeniti svoje ponašanje i bolje se odnositi prema radnicima. Međutim, radnici su rekli da se nije promijenila i da se nastavila neprimjereno ponašati. Tužiteljica je od nje, kao predsjednice sindikata, tražila zaštitu međutim ona joj je rekla da kao predsjednica sindikata nije dužna štiti samo nju kao članicu sindikata nego i ostale

radnike. Nakon što je tužiteljica dala svoj iskaz pokušali su joj pronaći drugo radno mjesto međutim to nije bilo moguće jer su se ostali radnici zabrinuli kako će se ona ponašati prema njima, a zbog ranije krađe je nisu mogli staviti na mjesto čistačice jer bi bila u mogućnosti doći do osobnih stvari ostalih radnika. Nakon uzimanja izjave od tužiteljice nadređeni je smatrao da bi to trebala biti odluka o otkazu ugovora o radu te je o tome zatraženo mišljenje radničkog vijeća te se radničko vijeće suglasilo s odlukom poslodavca. Njen stav je da treba štititi sve radnike, a ne samo pojedince i zato smatra da je tužiteljici bilo potrebno otkazati ugovor o radu, ali zbog socijalnog stanja tužiteljice smatrali su da bi joj ipak trebalo omogućiti da ostane na radu ukoliko postoji neko drugo radno mjesto na kojemu bi mogla raditi, ali budući takvog mjesta nije bilo složili su se s otkazom. Kutjevo d.d. ima oko 460 radnika. Od kada je u Kutjevu d.d. ni jedan drugi radnik nije dobio otkaz zbog nepristojnog verbalnog ponašanja prema drugim radnicima. Radničko vijeće je dalo suglasnost za redoviti skrivljeni otkaz samo tužiteljici, a bilo je nekoliko suglasnosti za izvanredne otkaze ugovora o radu. Prilikom davanja suglasnosti uzela je u obzir da je tužiteljica osoba s invaliditetom, a u Kutjevu d.d. je puno osoba s invaliditetom te su i tu činjenicu uzimali u obzir odnosno pokušali su joj pronaći drugo radno mjesto. Tužiteljicu nije pozvala na sjednicu radničkog vijeća. Koliko joj je poznato tužiteljica je nakon ovog događaja 18.rujna otišla na bolovanje i s bolovanja se vratila tek u studenom te je njezina izjava uzeta nakon povratka s bolovanja. Nakon uzimanje izjave od tužiteljice i nakon što je ona rekla da će promijeniti svoje ponašanje pitala je da li ide na posao ili ne te joj je rekla neka kontaktira svoga nadređenoga. Navečer je nazvala sindikalnu povjerenicu Đurđu Ketović, koja radi zajedno sa tužiteljicom i pitala je kakva je situacija, a ona je rekla da je nastavljeno neprimjereno ponašanje kao i prije, da smatra da tužiteljica smatra da je ona jedina zaštićena, da je sve što ona radi ispravno te da se svi trebaju prilagoditi njoj. Sindikalnu povjerenicu je kontaktirala nakon što su uzete izjave od saslušanih svjedoka. Poslodavac nije utjecao na izjave saslušanih svjedoka i ona je primila zapisnike o saslušanju svjedoka u kojima su navedene izjave svih koji su saslušani. Anita Tomašević je bila vrlo uznemirena prilikom saslušavanja, bila je na rubu suza, rekla je da ona nije htjela pokretati takav postupak, ali da je svaki dan išla na posao s grčem u želucu jer više ne može trpjeti takvo ponašanje. Saslušani svjedoci su naveli da su se sukobi sa tužiteljicom događali i ranije.

11. Tužena Marina Belaj Đokić iskazala je u svrhu dokazivanja da su u vrijeme berbe njih tri ostale u pogonu na liniji vina budući imaju status invalida rada, a ostali su bili u berbi. Tada je radila na upakivaču boca, radnica Tomašević je radila na etiketirki, a Snježana Ketović na stroju za pravljenje kutija. Između 9 i pola 10, kada je Anita Tomašević otišla je na WC tužiteljica je sjela za etiketirku kako bi mogli početi raditi, međutim kada se vratila Anita Tomašević pitala ju je da li joj to ona želi oteti posao na što joj je ona odgovorila da nikome ne otkida posao i da to nije njihov stroj nego stroj od firme. Anita Tomašević je tamo počela raditi nekoliko mjeseci ranije, možda i godinu dana ranije i u početku su normalno funkcionirale, ali se onda Anita Tomašević počela nekako prema njoj ponašati kao da je ona neka baba Roga i u tome je imala podršku drugih radnika. Tužiteljica je iskazala da je u Kutjevu radila 34 godine i nikada nije imala problem s ljudima niti je ikome stvarala nervozu. Na liniji vina se uvijek događalo da netko s nekim ne razgovara, ali se posao uvijek odrađivao bez obzira na to. Nikada

Aniti Tomašević nije rekla da već 34 godine radi u Kutjevu dok je ona "širila noge", a što se navodi u odluci o otkazu nego joj je samo rekla da je pusti na miru. To je bilo neposredno pred pauzu, a prije pauze su završile paletu te je otišla na pauzu van zapaliti, a Anita Tomašević se tada rasplakala i otišla kod šefa. Ne zna zašto se rasplakala jer joj ona nije tako nešto rekla i to je čista izmišljotina. Nakon pauze je došao šef Ognjen i pozvao je u kancelariju i rekao da to mora prijaviti u pravnu službu i prijavio ju je. Nikada ranije nije zbog tako nečega upozoravana. U Kutjevu je radila na više radnih mjesta i nije nikada imala problema s ljudima. Šef Hruškar je nije zvao u kancelariju na razgovor zbog prijava drugih radnika.

12. Iz priloženih zapisnika o primanju izjava radnika Anite Tomašević, Josipa Previšića i Snježane Ketović u pravnoj službi tuženika u disciplinskom postupku koji je tuženik vodio protiv Marine Belaj Đokić prije donošenja odluke p otkazu ugovora o radu, kojem saslušanju je prisustvovala i predsjednica sindikata i radničkog vijeća Andrijana Mičević utvrđeno je da je Anita Tomašević iskazala da nikada nije imala nesuglasica ni s kim osim s Marinom Belaj Đokić koja konstantno bez razloga i povoda ulazi u sukobe s radnicima. Nastoji se distancirati od nje koliko može, a komunikaciju je svela na minimum, samo kad mora i kad je nešto vezano uz posao. Iskazala je da ju je Marina Belaj Đokić ničim izazvana počela vrijeđati kako ona godinama radi u Kutjevu d.d. i gdje je ona prije bila i "širila noge". To ju je jako pogodilo do te mjere da se rasplakala. Sve je čuo kolega Josip Previšić koji je sve prijavio šefu Ognjenu Hruškaru. Iskazala je da joj je preteško raditi pod stresom zbog Marine Belaj Đokić jer nikad ne znate što će vam reći i kad će vas napasti. Čula je da i drugi radnici imaju s njom problem i da to traje već godinama.

12.1. Josip Previšić, vozač viličara, je izjavio da u Kutjevu d.d. radi 4 godine i od kada radi Marina Belaj Đokić konstantno pravi probleme i ulazi u sukobe s drugim radnicima. Vrijeđa ih, omalovažava, psuje. Dana 18.rujna 2015. je čuo da opet napada Anitu Tomašević. Vidio je na Aniti Tomašević da je loše i da ju je to jako pogodilo. Kad ju je pitao kako je samo je šutjela očiju punih suza. I on je imao neugodnih situacija s Marinom kao i ostali radnici. Svima se prijeti sindikatom. Ne poštuje ni nadređene. Za Stjepana Adžića govori da je "balo balavi". Unosi nemir u kolektivi konstantno pravo probleme. Čuo je kada je Aniti Tomašević rekla da gdje je ona bila dok je ona radila i da je širila noge.

12.2. Snježana Ketović, radnica na punjenju vina je iskazala je da 40 godina radu u Kutjevu d.d. i nikada nije imala problem s radnim kolegama, ali je ovo s Marinom Belaj Đokić postalo previše. Stalno ulazi u sukobe s drugim radnicima, bezobrazna je, vrijeđa ih. Toga je dana od jutra bila neugodna i sve joj je smetalo. Radila je s Anitom Tomašević, a Marina je stalno nešto prigovarala i dobacivala Aniti. Svašta joj je izgovorila. Anita Tomašević se na to rasplakala. Svi rade kao tim i samo Marina pravi probleme.

13. Tužiteljica ne osporava da ju je tuženik prije donošenja odluke o redovnom skrivljenom otkazu ugovora o radu od 14.studenog 2025. pozvao na iznošenje obrane.

14. Prije donošenja navedene odluke tuženik je u skladu s člankom 151. stavak 1. točka 3.Zakona o radu ("Narodne novine" broj 93/14, 127/17, 98/19.,151/22 i 64/2023,

dalje ZR) zatražio i dobio suglasnost radničkog vijeća, budući se radi otkazu radniku osobi s invaliditetom.

15. Sud nije poklonio vjeru iskazu tužiteljice da nikada nije imala problem s ljudima niti je ikome stvarala nervozu te da Aniti Tomašević nije rekla da već 34 godine radi u Kutjevu dok je ona "širila noge", a što se navodi u odluci o otkazu nego da joj je samo rekla da je pusti na miru jer drugačije proizlazi iz iskaza saslušanih svjedoka te radnika koji su saslušani u disciplinskom postupku prije no što je tuženik donio odluku o redovitom skrivljenom otkazu ugovora o radu tužiteljici. Naime, iz iskaza svih saslušanih svjedoka proizlazi da su s tužiteljicom i inače imali problema prilikom rada i u međuljudskim odnosima te stvara negativnu atmosferu i svi oko nje su nezadovoljni i žalili su se na njeno ponašanje te su izbjegavali raditi s njom kako ne bi dolazilo do sukoba te je više puta usmeno upozoravana da će dobiti otkaz ako se bude tako ponašala.

16. Sporna je dopuštenost odluke o redovitom otkazu ugovora o radu uvjetovana skrivljenim ponašanjem radnika te može li poslodavac otkazati ugovor o radu zbog skrivljenog ponašanja ako su upozorenja na obveze iz radnog odnosa koja je poslodavac dao tužiteljici donesena zbog povreda radnih obveza koje su potpuno različite od povrede radne obveze koju je tužiteljica počinila 18.rujna 2025.

17. Za odluku o otkazu i opravdanost te odluke bitno je ocijeniti cjelokupni odnos tužiteljice kao radnika prema radu, a pri ocjenjivanju ranijeg ponašanja radnika sagledava se i njegovo cjelokupno ponašanje i odnos prema radu odnosno uredno i savjesno izvršavanje radnih obveza. Isto tako, ranije povrede radnih obveza ne moraju biti istovrsne kao i one povrede koje se radniku stavljaju na teret u odluci o otkazu jer u suprotnom, kada bi radnik kršio različite obveze iz radnog odnosa i poslodavac bi ga stalno upozoravao ne bi nikada niti bili ispunjeni razlozi za otkaz skrivljenim ponašanjem, a niti je od utjecaja što je od prijašnjih upozorenja prošlo nekoliko godina. Naime, kršenje radnih obveza tužiteljice trajalo tijekom dužeg vremenskog razdoblja čime je ona zapravo pokazivala svoju upornost u neprihvatljivom ponašanju i stoga se doista radi o takvoj povredi radne obveze i discipline koja predstavlja skrivljeno ponašanje i opravdava odluku poslodavca o otkazu ugovora o radu radi otklanjanja štetnih posljedica koje za njega nastaju zbog takvog radnikovog ponašanja kojim se krše obveze iz radnog odnosa.

18. Slijedom toga, predmetni događaj tj. postupak tužiteljice, sagledan zajedno s povredama zbog kojih je tuženik tužiteljicu ranije upozoravao, a počinjenje kojih ranijih povreda tužiteljica ne osporava, mogu se po mišljenju suda smatrati dovoljnim tj. opravdanim razlogom za otkazivanje zbog skrivljenog ponašanja budući da se radi o kršenju radne obveze za koju nije bilo opravdanja, jer se radi o kršenju odredaba članka 7. Etičkog kodeksa radnika Kutjevo d.d. iz prosinca 2016., kojeg se tužiteljica potpisivanjem Ugovora o radu obvezala poštivati, a prema kojemu društvo očekuje od svojih radnika primjereno i profesionalno ponašanje tijekom izvršavanja radnih obveza i provođenja aktivnosti na poslu. Neprofesionalan odnos prema drugim radnicima na poslu, verbalan ili fizička agresivnost i slični oblici ponašanja, nisu dopušteni na radnom mjestu niti u radnom okruženju. U međusobnoj komunikaciji i odnosima s

drugim radnicima radnici su dužni odnositi se s poštovanjem, poštujući osobni integritete i dostojanstvo svakog radnika i građanina, slijedeći načela objektivnosti, nepristranosti, korektnosti, dijaloga, tolerancije i uzajamnog poštovanja. Radnicima društva nije dopušten privatni niti javni govor mržnje, agresivnosti, neprimjerenog izražavanja i korištenja vulgarnih riječi...U društvu nisu dopušteni bilo kakvi oblici uznemiravanja i zlostavljanja na radnom mjestu, između ostalih vikanje, psovanje, zastrašivanje, dobacivanje pogrdnih izraza i vrijeđanje kao napad na radnu reputaciju.

19. Budući je tuženik tužiteljici otkazao ugovor o radu na temelju odredbe članka 115. stavak 1. točka 3. ZR, odlukom o redovitom skrivljenom ponašanju uz poštivanje zakonskih odredbi o donošenju takve odluke za osobu s invaliditetom sud je tužiteljicu odbio s tužbom i tužbenim zahtjevom.

20. Zbog svega navedenoga odlučeno je kao u izreci presude.

Požega, 28.svibnja 2026.

Sutkinja:

Melita Novak

Uputa o pravu na žalbu: Protiv ove presude dozvoljena je žalba u roku 15 dana od dana objave presude. Žalba se podnosi ovome sudu, a o istoj odlučuje županijski sud.

Dna:

1. Milan Piper, odvjetnik, Požega
2. Kutjevo d.d. Kutjevo

Broj zapisa: **9-30888-b3623**

Kontrolni broj: **0b9d2-a792c-1abf2**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Požegi** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.